

SENS PERJUDICI

La preposició *sense* té la forma apocopada *sens*, que és intercanviable amb la forma plena però que, a la pràctica, s'utilitza només en unes quantes expressions fossilitzades, com ara *sens dubte*, *sens falta*, *sens fi*, *sens mesura* i *sens nombre*. Aquestes expressions es caracteritzen perquè a la preposició la segueix un substantiu singular no determinat.

Formada d'aquesta manera, *sens perjudici* és una locució pròpia del llenguatge jurídic i administratiu que indica que l'oració principal no contradiu ni exclou la subordinada:

- ✓ Aquesta autorització es concedeix sens perjudici del compliment de les obligacions que pertoquen a l'interessat.
- ✓ En totes les entitats hi ha d'haver amb caràcter obligatori una assemblea general i una junta directiva, sens perjudici que cada entitat pugui establir altres òrgans de govern.

En aquest cas, l'ús la forma apocopada, que el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans considera secundària, és una excepció a la norma general del llenguatge jurídic i administratiu de donar preferència a les formes principals.